

[Økonomiministeren].

været af væsentlig betydning for den økonomiske politik i de sidste 10 år, og at det stadig er af væsentlig betydning.

Formålet med loftet er først og fremmest at holde pengeinstitutternes udlånsstigningen inden for snævre rammer. Herved bliver den indenlandske kredit stram, hvilket sammen med et højt renteniveau motiverer virksomhederne til at låne i udlandet og begrænser mulighederne for kreditfinansieret forbrugsudvidelse. Virksomhedernes låntagning i udlandet har i kraft af sit ganske anselige omfang været et væsentligt bidrag til dækningen af det valutariske finansieringsbehov, som følger af de store betalingsbalanceunderskud.

Hertil kommer, at udlånsloftet i situationer med uro på de internationale valutamarkeder ved begrænsning af de indenlandske lånemuligheder i væsentlig grad medvirker til at reducere mulighederne for valutaspekulation.

Hr. Flygaard nævner i sin begrundelse, at loftet blot har jaget låntagerne over på det grå og sorte lånemarked med højere lånerente til følge. Jeg er ikke helt uenig med hr. Flygaard i, at dette til en vis grad har været tilfældet for forbrugslån. Meningen med stramningen af lånemulighederne har nemlig været at tilskynde til en større forudgående opsparring hos forbrugerne. I det omfang denne ikke er fremkommet, har forbrugerne i et vist omfang måttet søge andre finansieringskilder og har måttet betale herfor i form af højere rente. For en ordens skyld vil jeg dog gerne tilføje, at udlånsloftet ikke har været til hinder for en udvidelse af pengeinstitutternes långivning til husholdningerne.

Til slut vil jeg gerne sige til hr. Flygaard og andre, der taler for udlånsloftets ophævelse, at dette loft har så væsentlig en funktion i den økonomiske politik, at en eventuel ophævelse nødvendigvis måtte erstattes af etablering af andre former for styring af den indenlandske kreditudvidelse, måske former for styring, som hr. Flygaard ville synes mindre om end den relativt milde form for styring, som udlånsloftet er.

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om jeg har forstået ministeren rigtigt, når jeg forstår ministerens svar således, at han på en række områder egentlig accepterer, at udlånsloftet har en række u hensigtsmæssige virkninger.

På den baggrund vil jeg spørge, om regeringen helt vil afvise at tage op til overvejelse at finde en anden løsning på problemet end den, man har for øjeblikket.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg kan godt endnu en gang bekræfte, at dette udlånsloft kan have utilsigtede og dermed u hensigtsmæssige virkninger, men vores overvejelser over, hvilke midler man skal tage i anvendelse for at indskrænke denne form for utilsigtethed eller u hensigtsmæssighed, går ikke ud på at forhøje loftet yderligere, men derimod ud på, hvordan vi kan stoppe hullerne mere effektivt, når folk søger over på det grå og mørkere marked. Jeg vil gerne bekræfte, at det er noget, vi i øjeblikket arbejder med.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 80

14) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Alfred Hansen (DR):

»Mener ministeren, at staten også skal forhøje ekspropriationsprisen for landbrugsjord i Fyns amt, så ekspropriationsprisen bliver ens, uanset om det er staten eller amtet, der eksproprierer, eller mener ministeren, at Fyns amts ekspropriationspris på 4,00 kr. pr. kvadratmeter landbrugsjord fra den 1. januar 1980 er for høj?«

Skriftlig begrundelse

Der er i den seneste tid sket en sådan stigning i jordprisen ved frivillige fynske handel, at det fynske amts udvalg for teknik og miljø forleden vedtog, at man fra årsskiftet vil forhøje ekspropriationsprisen for landbrugsjord fra 3,50 kr. til 4,00 kr. pr. m². Der bliver herefter to priser ved fremtidige fynske ekspropriationer, hvis ikke staten forhøjer sin takst fra de gældende 3,50 kr. pr. m².

Når der er tale om ekspropriation i et bestemt område, f. eks. Fyns amt, forekommer det ikke rimeligt, at der eksisterer uens priser. Stat, amt og kommuner må ud fra de samme kriterier finde frem til ensartede ekspropriationspriser, så tilfældigheder undgås og uretfærdigheder ikke opstår.